

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCARISTICĂ, PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

Cuvântul care zidește

FOAIA DUMINICALĂ A PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ”

www.parohiaserbanvoda.ro

Anul VI Nr. 39 (291) – 25 septembrie 2016

**DUMINICA A 18-A DUPĂ RUSALII
(Pescuirea minunată)**

**SF. CUV. EUFROSINA;
SF. CUV. PAFNUTIE EGIPTEANUL;
SF. CUV. SERGHIE DE LA RADONEJ**

Vă invităm să participați!

La împlinirea a 300 de ani de la moartea martirică a Sf. Ier. Antim Ivireanul, Mitropolit al Țării Românești, Patriarhia Română organizează în perioada 26 sept. - 1 oct. 2016, o serie de manifestări în cadrul „Anului comemorativ al Sf. Ier. Martir Antim Ivireanul și a tipografilor bisericești”. La toate acestea vor participa PF Părinte Patriarh Daniel, PF Părinte Patriarh Ioan al X-lea al Antiohiei, ÎPS Părinte Ioan, Mitropolit de Rustavi (Georgia), și ierarhi români, antiohieni și georgieni.

Luni, 26 sept., la ora 12³⁰, în Catedrala Patriarhală - întâmpinarea delegaților Patriarhiei Antiohiei și ale Georgiei.

Ora 16⁰⁰, la Măn. Antim din București - sfințirea Altarului și a picturii clopotniței, și binecuvântarea lucrărilor la noul muzeu. Vor fi aduse Moaștele Sf. Voievod Martir Constantin Brâncoveanu de la biserica „Sf. Gheorghe” Nou.

Ora 18⁰⁰, la Catedrala Patriarhală - slujba de Priveghere în cinstea Sf. Ier. Martir Antim Ivireanul.

Marti, 27 sept., ora 9³⁰, la Altarul de vară al Catedralei Patriarhale - Sf. Liturghie.

Ora 19¹⁰, în Catedrala Arhiepiscopală din Rm.Vâlcea - primirea oficială a PF Părinte Patriarh Daniel, cu delegațiile Antiohiei și Georgiei.

Miercuri, 28 sept., ora 8⁴⁵, la Măn. Antim din Rm.Vâlcea - târnosirea noii biserici, Sf. Liturghie și proclamarea solemnă a canonizării Sf. Cuv. Neofit și Meletie de la Stânișoara, și a Sf. Cuv. Daniil și Misail de la Turnu (canonizați de Sf. Sinod la 25 feb. a.c.).

Vineri, 30 sept., ora 9³⁰, în Catedrala Patriarhală, la împlinirea a 9 ani de la întronizarea PF Părinte Patriarh Daniel - Sf. Liturghie, urmată la ora 12⁰⁰ de slujba de Te Deum.

Sâmbătă, 1 oct., ora 10⁰⁰, la Măn. Snagov - sfințirea locului pentru construirea unui paraclis și a unui muzeu. (Biroul de presă al Patriarhiei Române) ❖

Pescuirea minunată

MISIUNEA BISERICII PÂNĂ LA SFÂRȘITUL VEACURILOR

Evanghelia acestei Duminici ne arată cum Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos a făcut din pescari Apostoli. O seamă de învățături se desprind din această evanghelie. Să le luăm deci pe rând.

Evanghelia scoate în evidență puterea dumnezeiască a Mântuitorului, care, prin pescuirea minunată arată tuturor că El este stăpânul întregii creații și El a venit ca să schimbe fața lumii.

Imaginea corabiei pune în lumină viața Bisericii. Hristos din corabie învață mulțimile. Apostolii, copleșiți de puterea Mântuitorului, se socoteau nevrednici, iar Petru, cu smerenie a rostit, văzând mulțimea de pești prinși: „Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos”. Tot așa îi cuprinsese teama și pe Iacob și Ioan, fiii lui Zevedeu. Și le-a zis Iisus: „Nu vă temeți, de acum veți fi pescari de oameni.”

În această evanghelie se arată chemarea primilor Apostoli și răspunsul lor hotărât de a-L urma. De atunci, Apostolii L-au urmat pe Mântuitorul, devenind Pescari de oameni.

După Înviere, Domnul le promite că le va da putere ca să fie martorii Evangheliei până la marginile pământului, și că misiunea aceasta trebuie să continue până la sfârșitul veacurilor. Prin trimiterea în misiune,

ucenicii devin Apostoli (gr. apostolos = trimis). Ei aveau de dus la îndeplinire îndatorirea sfântă de a binevesti Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu în lume. Mandatul pe care îl primesc Apostolii este în același timp misionar și pastoral, în el fiind cuprinsă toată activitatea misionară și pastorală a Bisericii pentru mântuirea oamenilor.

Prin Apostolii Săi, Hristos Domnul cheamă pe oameni să cunoască iubirea lui Dumnezeu și să o arate altora prin cuvânt și prin faptele iubirii creștine. Asemenea Sfinților Apostoli, Sfinții Părinți ai Bisericii sunt pescari de oameni călăuziți de Duhul Sfânt. Așadar Sfinții Părinți, cei mai mulți dintre ei episcopi și preoți, în calitate de urmași ai Apostolilor au avut misiunea de a predica tuturor oamenilor Evanghelia, de a păstra tezaurul mărturisirii apostolice și de a-l trimite mai departe generațiilor viitoare.

Duhul Sfinților Părinți a schimbat fața lumii, iar lucrarea misionară a Bisericii va continua până la sfârșitul veacurilor. Activitatea misionară, sacramentală și conducătoare sunt preocupările Bisericii, ale ierarhiei pentru a păstra unitatea credinței și duhul creștin autentic pentru toate generațiile ce vor urma până la Parusie. Amin.❖

Părintele Dinu Pompiliu

Anul comemorativ al Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul și al tipografilor bisericești

SF. ANTIM IVIREANUL - APOSTOL, APOLOGET ȘI MUCENIC AL DREPTEI CREDINȚE

Cel mai de seamă mitropolit al Țării Românești, înzestrat cu multe și mari daruri, luminător al poporului și apărător al Ortodoxiei, a rămas în istoria, cultura neamului ca o figură luminoasă, atașată valorilor creștine și poporului român, care, cu îndrăzneală și inteligență și-a pus viața și activitatea sa în slujba Bisericii și a patriei care l-a adoptat. Pentru toate faptele sale și sfârșitul său mucenicesc, la 21 iunie 1992 a fost trecut în rândul sfinților.

De loc din Iviria, Georgia de azi, se știu puține lucruri despre el. Unele dintre ele sunt consemnate de contemporanii săi, altele afirmate de el însuși, iar altele își așteaptă încă confirmarea prin noi dovezi. Se știe însă că Andrei, cum se numea de la botez, se va fi născut în Iviria pe la anul 1650, din părinți binecredincioși, Ioan și Maria. Cade rob la turci și ajunge în Constantinopol, unde va învăța greaca veche și nouă, turca și poate araba. Mai apoi în Țara Românească va deprinde la perfecție limba română și va învăța și slavona. Puține lucruri se știu despre cum a scăpat din robie, unde s-a călugărit sau a deprins meșteșugul tipografic, cum a venit în Țara Românească. Cel mai probabil Patriarhul Ierusalimului Dositei, aflat la Constantinopol, avea nevoie de un tâlmăci pentru corespondența cu Iviria, și fiind răscumpărat de la turci, sfântul va trăi în preajma Patriarhiei Ecumenice.

În ce privește meșteșugul tipografic, posibil ca acesta să fi fost învățat la Constantinopol, dar și la Iași, unde Patriarhul Dositei va fi ajuns și unde se va înființa pe la 1680 o tipografie la Cetățuia, cu scopul de a ajuta cu tipărituri pe grecii ce erau sub stăpânirea otomană. De aici, Antim împreună cu Mitrofan, conducătorul tipografiei, și viitorul episcop de Buzău, va veni la București.

Se pare că tot la București va fi călugărit. Va conduce apoi tipografia de aici din anul 1691 până în 1696, când va fi numit egumen și conducător al noii tipografii de la Snagov. După o muncă de cinci ani, va reveni la București, până la anul 1705 când va ocupa scaunul episcopal de la Râmnicul Vâlcea. Activitatea sa aici, de aproape trei ani, îl pregătește pentru viitoarea sa slujire de mitropolit al Țării Românești, în care va fi ales și ca urmare a desemnării sale ca succesori de răposatul Mitropolit Teodosie. Așadar, din februarie 1708 până în februarie 1716, când va fi înlăturat brutal din scaunul mitropolitan, Sfântul Antim va da floarea multor sale daruri și talente pentru slujirea lui Dumnezeu, a creștinilor și a poporului român.

Activitatea tipografică

De departe preocuparea sa de căpătâi a fost cea cărturărească, de traducere și de scriere de cărți, dar mai ales cea tipografică. În tipografiile de la București, Snagov, Târgoviște și Râmnic a tipărit sau a supravegheat imprimarea a 64 de cărți, din care lucrute de el 38. Celelalte, de uceniciei săi: ipodiaconul Mihai Iștvanovici, Gheorghe Radovici și ieromonahul Dionisie Floru. După limbă, 30 de cărți s-au tipărit în grecește, 24 în românește, una în slavonește, 8 în câte două limbi - din care: 5 slavo-române, 2 greco-arabe, una greco-română - și altele în trei limbi: greacă, slavonă și română. Sfântul Antim are 4 lucrări ale lui, la zece le-a scris predosloviile, pentru cinci a întocmit versurile, la șase a scris cuvântul de iertăciune de la sfârșit, iar șase cărți sunt traduse de el în limba greacă. Șase volume au fost tipărite pe cheltuiala sa, cinci cu blagoslovenia sa, iar zece, date de pomană cititorilor. Dintre ele, 21 au fost tipărite la București, 15 la Snagov, 9 la Râmnic și 18 la Târgoviște.

După cuprins, găsim: cărți pentru întărirea Ortodoxiei și combaterea calvinismului și a catolicismului, de slujbă bisericească, de îndrumare religioasă, cuvântări bisericești și filosofice, cărți de doctrină teologică ortodoxă, cărți de învățătură pentru preoți și cărți populare. Dintre ele menționăm: „Mărturisirea ortodoxă a lui Petru Movilă” (1699), „Învățătură creștinești” (1700), „Floarea darurilor” (1701), „Noul Testament” (1703), „Tomul bucuriei” (1705), „Pilde filosofesti” (1713). Pentru credincioșii Patriarhiei Antiohiei a tipărit un Liturghier greco-arab (1701) și un Ceaslov greco-arab (1702). Prin activitatea sa tipografică, el a sprijinit

și pe credincioșii de limbă greacă și georgiană, Ortodoxia românească ridicându-se astfel la un prestigiu deosebit în rândul popoarelor ortodoxe. În anul 1709 îl trimite pe Mihai Iștvanovici în Iviria cu o tiparniță, de altfel prima din Georgia, care va fi instalată la Tbilisi, și sub conducerea ucenicului său se va tipări prima carte georgiană, „Evangheliarul” (1709). De asemenea, teascul de limbă arabă a fost dăruit în 1704 Patriarhului Antiohiei, Atanasie al IV-lea Dabbas, care l-a instalat în orașul Alep, din Siria.

Tipăriturile sale au fost puse în slujba cerințelor lăuntrice ale neamului românesc, iar strădaniile domnitorului Constantin Brâncoveanu și ale mitropolitului Antim urmăreau să aducă în graiul și cugetarea românească marile valori ale gândirii timpului, îndeosebi pe cele religioase. Prin ele se deschid larg căile traducerilor, înnoirii culturii și șlefuirii limbii. Prin cărțile românești date la lumină, înzestratul Ierarh a pus temelii vechii noastre limbi bisericești. Tălmăcirile românești au subminat atât curentul slavon, predominant în cancelarii și în Biserică până în pragul veacului al XVII-lea, dar și pe cel grecesc de la curțile Cantacuzinilor și ale lui Brâncoveanu.

Antim Ivireanul a iubit cu împătımire tiparul și solul său: cartea. Le-a închinat vistieria darurilor sale. A practicat acest meșteșug sub toate aspectele și s-a pregătit pentru toate măiestriile pe care le cere. Despre tipar și roadele lui spune: „Slăvitul meșteșug al tipografiei să nu fie folosit împotriva Bisericii și Legii, ci pentru folosul țării”.

Manuscrisele Sfântului Antim

Câteva dintre scrierile sale, în manuscris în timpul vieții sale și tipărite mai târziu, sunt chiar

mai importante decât lucrările publicate în timpul său. Dintre ele amintim: „Așezământul mănăstirii Tuturor Sfinților” (Învățături pentru așezământul cinstei mănăstirii a Tuturor Sfinților), considerat și testamentul Mitropolitului Antim, datat 24 aprilie 1713, „în care an s-au început zidirea bisericii” (Antim, 1713-1715); și „Predicile” sau „Didahiile” pe care Mitropolitul Antim le-a ținut în unele Duminici și sărbători mari în timpul păstoriei sale. Cu această operă el a înzestrat cultura românească cu cea mai înaltă expresie a cuvântului rostit până la acea dată, „operă care îl așează printre cei mai mari oratori bisericești ai tuturor timpurilor”, fiind la noi întemeietorul oratoriei religioase. Predica sa este una trăită și gândită, compusă și așezată cu răbdare pe hârtie după regulile omileticii și expusă convingător.

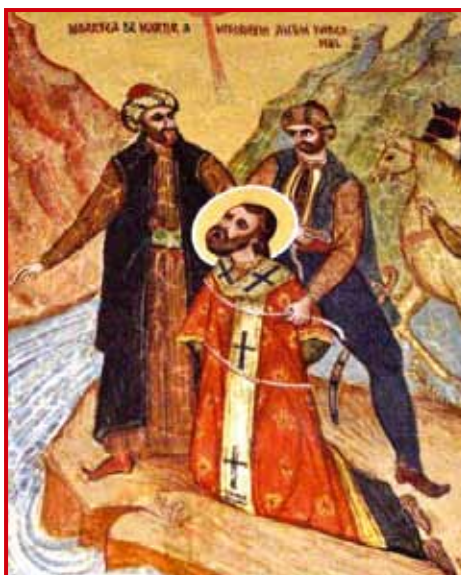
Primele școli publice gratuite

Sfântului Antim Ivireanul i se datorează primele școli gratuite: una deschisă la Râmnicu-Vâlcea în 1705, a doua tot aici când ajunge mitropolit. La ctitoria sa, mănăstirea „Tuturor Sfinților” din București, înființează școală pentru copii și de pregătire a viitorilor preoți, cu durata de 2 și 4 ani. Înființarea la vremea sa a trei școli pentru copii cu învățământ gratuit era o operă unică în învățământul românesc. Sfântul Antim este cel care a pus începutul învățământului școlar gratuit în Țara Românească, și acesta este unul din marile merite ale mitropolitului Antim.

Testamentul Mitropolitului

Atât ca episcop de Râmnic, cât și ca mitropolit s-a îngrijit deopotrivă de construcția de biserici și mănăstiri, de renovarea lor, și a scos multe cărți spre învățătura și folosul păstorilor Bisericii. N-a uitat însă ajutorarea săracilor și ridicarea acestora.

Ctitoria sa de suflet a fost Mănăstirea „Tuturor Sfinților” pe care o clădește în mare parte cu a sa avere, și o înzestrează cu averi și venituri. „Nici un lucru nu iaste atâta de primit înaintea lui Dumnezeu ca făcerile de bine ce să fac la săraci și la sfințele beserici [...] Deci, cu această socoteală și eu smeritul mitropolit al Ungrovlahiei Anthim Ivireanul, pentru ca să fac puțin folos sufletului meu și să aibă pomenirea mea cea de toate zilele și în viață și după moarte, m-am apucat de am înălțat din temelie acest sfânt lăcaș în slavă Lui Dumnezeu și întru cinstea Tuturor Sfinților și cu acea puțină agonisită, ce mi-au dăruit mila Lui Dumnezeu și am câștigat și eu cu multele osteneți și cu sudoarea feței mele am săvârșit-o și am înfrumusețat-o precum să vede. Și i-am hotărât și puțin venit după puțința mea;

întâi, pentru ca să aibă casa Lui Dumnezeu cuviincioasa ei podoabă și chiverniseală. A dooă, pentru ca să aibă săracii oarecare ajutoriu și mângâiare. Și a treia, pentru ca să aibă împreună cu mine de-a pururea, pomenire câți vor milui casa aceasta.” Să spunem că el însuși a făcut planurile bisericii, ce se păstrează și azi. De asemenea, ctitorul stabilește și milostenia ce se va face și rânduiește veniturile mănăstirii, prin „așezământul” său, în 32 de capete, un testament de fapt, ce spune, printre altele: în fiecare an să fie dați la școală un număr de copii pe cheltuiala mănăstirii, acoperindu-le casa, masa, hainele și cărțile; preoții să înmormânteze gratuit pe săracii fără adăpost și să li se facă pomenirile după lege. Tot din veniturile mănăstirii se vor îmbrăca săracii, copiii și bătrânii, iar străinilor li se asigură găzduire timp de trei zile. Iar pe bolnavi, indiferent de originea lor, datori sunt egumenul și călugării să-i cerceteze.

Ca un iubitor de cultură, Mitropolitul Antim s-a preocupat și de luminarea prin carte a credincioșilor. Prin tipografia de la mănăstire, el urmărește educarea morală și intelectuală a poporului în lumina învățaturii creștine. De aceea dorește ca „să aibă datoria tipograful să învețe meșteșugul tipografiei unul după altul, pentru ca să nu piară acest meșteșug din țară”. La mănăstirea Antim, ctitorul înființează pentru prima oară în Țara Românească, o bibliotecă publică de împrumut.

Dragostea de neam a Sfântului Antim și sfârșitul său mucenicesc

Va apăra ca nimeni altul credința ortodoxă, prin mărturisirile de credință tipărite și alte cărți, luptând în Țara Românească, dar și în afara țării

împotriva prozelitismului catolic și calvin. Multe tipărituri vor ajunge la românii din Transilvania, supuși în acele vremuri la presiunea catolicilor pentru a trece la uniație, la Biserica Unită cu Roma. Patriotismul mitropolitului, grija pentru românii de pretutindeni, îndrăzneala cu care nu face nici un compromis în fața mai-marilor vremii, îl fac dușman domnitorului fanariot Nicolae Mavrocordat și turcilor. Drept urmare, în februarie 1716 este scos cu forța din scaunul mitropolitan, este caterisit de Patriarhia Ecumenică în august 1716 și exilat la mănăstirea Sinai. Pe drum însă, ordinul este schimbat în pedeapsa cu moartea, iar mitropolitul are parte de moarte martirică, soldații omorându-l la 22 septembrie 1716, și aruncându-i trupul în Tungea, un afluent al Mariței care trece prin Adrianopol. Apele i-au purtat lacrimile și sângele mucenicesc spre țărmurile împărăției nemuritoare a lui Dumnezeu, afundând în întunericul oprobiului public crima și pe făptașii ei nelegiuți.

În anul 1966, la 250 de ani de la moartea sa, în urma demersurilor Bisericii Ortodoxe Române pentru ridicarea caterisirii mitropolitului Antim, Patriarhia Ecumenică răspunde favorabil. Iar în 1992 este trecut, așa cum a merita, în calendarul sfinților, cu zi de prăznuire 27 septembrie.

Acasă la Sfântul Antim Ivireanul

Se împlinesc 2 ani de când părintele Dinu Pompiliu, însoțit de un grup de pelerini, mare parte enoriași ai Parohiei Șerban Vodă, a făcut un pelerinaj în Georgia. Au ajuns și la Ude, localitatea în care se pare că s-a născut Sfântul Antim (foto). Iar anul acesta, în zilele de 7 și 8 iunie, părintele Dinu Pompiliu a prezentat o comunicare la Conferința internațională „Antim Ivireanul și iluminismul european: texte și contexte”. Aceasta a avut loc la Tbilisi, la Universitatea de Stat „Ivan Javakhishvili”, Centrul de cercetări științifice în filosofie și teologie „Sfântul Antim Ivireanul”. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 25 SEPTEMBRIE - 2 OCTOMBRIE 2016

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 25 septembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie – Duminica a 18-a după Rusalii (Pescuirea minunată)
Miercuri 28 septembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 30 septembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ De la 22 ³⁰	Sfânta Liturghie Priveghere de toată noaptea în cinstea Acoperământului Maicii Domnului
Sâmbătă 1 octombrie	17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Vecernie
Duminică 2 octombrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie – Duminica a 19-a după Rusalii (Predica de pe munte-Iubirea vrăjmașilor)

**Vineri 30 septembrie,
de la orele 22³⁰,
în biserica Șerban Vodă
va avea loc, în cinstea
praznicului
Acoperământul
Maicii Domnului
PRIVEGHERE
DE TOATĂ NOAPTEA**

ACOPERĂMÂNTUL MAICII DOMNULUI

La 1 octombrie prăznuim una dintre minunile Maicii Domnului, și anume Acoperământul Maicii Domnului. Această sărbătoare, în slavo-rusă „Pocrovul”, amintește minunea din biserica Maicii Domnului din cartierul Vlaherne din Constantinopol, din timpul împăratului Leon Înțeleptul (886-911).

Atunci Sfânta Fecioară s-a arătat în toată slava ei cerească Sfântului Andrei cel Nebun pentru Hristos ca ocrotitoare și mijlocitoare a creștinilor: „Într-o noapte, pe când doxologia se încheia la Vlaherne, Sfântul Andrei a fost răpit în extaz în mijlocul mulțimii: «A văzut limpede, cu ochii săi, o Doamnă foarte înaltă, înaintând prin ușile împărătești, înconjurată de un cortegiu armonios. La dreapta și la stânga, preacinstitul Ioan Botezătorul Înaintemergătorul și Ioan Evanghelistul o sprijineau cu mâinile lor; un alai de sfinți, înveșmântați în alb, o însoțeau [...] Când cortegiul a ajuns la amvon, Andrei s-a îndreptat către ucenicul său Epifanie, întrebându-l: «O vezi pe Stăpâna și Doamna universului?». Acesta i-a răspuns: «O văd, părintele meu duhovnicesc». Și în fața ochilor lor, stând îndelung în genunchi,

Doamna s-a rugat, lăsând lacrimile să-i curgă pe dumnezeiescul și precuratul său chip. Terminând rugăciunea, s-a apropiat de Altar, reîncepând să se roage pentru poporul care o înconjura. Atunci, desfăcând strălucitorul său Acoperământ și desfășurându-l cu o impunătoare măreție, l-a ținut întins cu mâinile sale neprihănite și a acoperit cu el întreg poporul care se afla dedesubt. Și un răstimp destul de îndelungat, acești minunați vizionari l-au contemplat, desfășurat deasupra mulțimii și răspândind în jur o slavă dumnezeiască.” (Acta Sanctorum)

Pe atunci orașul era asediat de barbari. Minunea s-a întâmplat pe la ora 4 dimineața, în timpul unei privegheri de sâmbătă spre duminică. La slujbă s-a aflat și Sfântul Andrei al Constantinopolului, „cel nebun pentru Hristos”, cu ucenicul său, preotul Epifanie. Maica Domnului s-a arătat în biserică, stând la rugăciune înconjurată de îngeri și de sfinți. Și-a desfăcut la un moment dat acoperământul peste toți cei din biserică. Această haină, numită în grecește „maphorion” sau „mandylion” are forma omoforului arhierilor.

Creștinii cinsteau de mai multă vreme

anumite veșminte ale Maicii Domnului. Împăratul Leon I Tracul a adus în 473 din Palestina acoperământul (adică mantaua) și brâul Maicii Domnului, așezându-le într-o raclă în Biserica Vlaherne, ctitoria recentă a împărătesei Pulheria (450-453). Aici au avut loc multe minuni la atingerea de sfintele relicve. Împărăteasa Zoe, ultima soție a lui Leon IV, s-a vindecat de epilepsie prin atingerea de brâul Maicii Domnului. Pentru aceasta, a cusut brâul cu fir de aur, așa cum se poate vedea și astăzi. ❖

Cinstirea Icoanei Maicii Domnului „Grabnic Ascultătoare”

cu o făclie aprinsă în mână, care făcea mult fum negru, iar el trecea cu torța chiar pe lângă icoana Maicii Domnului. Într-o zi Nil aude o voce din icoana Maicii Domnului, zicându-i să nu mai îndrăznească să-i mai afume cinstita icoană. Dar Nil a crezut că e o glumă a vreunui frate și a ignorat avertismentul, continuând să meargă spre bucătărie cu torța aprinsă.

Atunci Maica Domnului îl certă cu asprime: „Călugăr nevrednic de această numire, oare ai să mai continui mult cu obrăznicia ta, afumându-mi chipul?” Și pe loc călugărul Nil a orbit. Abia atunci a înțeles Nil că însăși Maica Domnului îi vorbește, căci răbda zilnic fumul din făclia lui. Din acest moment, călugării au aprins o candelă la Sfânta Icoană și au început a o tămâia mereu, cinstind-o în acest chip pe Maica Domnului.

Orb fiind, Nil se ruga mult, cu lacrimi la Icoana Măicuței, să-l ierte și să-l vindece. După îndelungă pocăință, Nil aude din nou vocea cea minunată zicându-i: „Nile, am primit pocăința ta și Bunul Dumnezeu te-a iertat dăruindu-ți iarăși vederea. Spune, deci, fraților că eu sunt îngrijitoarea și

ocrotitoarea mănăstirii. Toți cei care vor avea nevoie de ajutor să alerge către mine și nu-i voi trece cu vederea. Drept aceea, să se numească această icoană a mea «Grabnic Ascultătoare».” Îndată Nil și-a recăpătat vederea, mulțumindu-i și slăvind-o pe Precurata Stăpână. După această întâmplare, părinții mănăstirii Dochiariu au blocat culoarul acela, pentru a fi doar loc de rugăciune în fața sfintei icoane. S-a construit și un paraclis în cinstea Icoanei Maicii Domnului, în care s-au așezat o copie a frescei, ferecată în aur și argint.

Înainte a acestei Sfinte Icoane făcătoare de minuni se cântă zilnic Paraclisul Maicii Domnului, icoana fiind un izvor nesecat de tămăduiri și mângâieri, fiind cinstită în întreaga lume. Ea este mai ales ocrotitoarea familiilor creștine și, în mod special, ajutoare a femeilor ce nu pot naște.

Copii ale icoanei au fost mereu cinstite cu mare dragoste în Rusia și prin ele s-au făcut multe minuni, vindecări de ciumă și posedare demonică.

Mănăstirea Lainici a primit și ea pe 23 iulie 2006 de la mănăstirea Dohiaru o copie a Icoanei (vezi foto). ❖

Cinstirea acestei icoane se face pe 1 octombrie. Ea se află la Mănăstirea Dohiaru din Athos, fiind pictată, se pare, în secolul al X-lea în vreme păstoririi Sfântului Neofit (9 noiembrie) ca egumen al mănăstirii. Zugrăvită în tehnica fresco, se află pe exteriorul peretelui vestic al trapezei din partea stângă a intrării în mănăstire.

În anul 1664, călugărul Nil, cu ascultare la trapeza mănăstirii, venea la sala de mese